

Redacția și Administrația
Cluj Str. Nicolae Iorga Nr. 6-8

ABONAMENTUL plătit înainte: pe un an 10.000 Lei, pe 6 luni 5000 Lei, pe 3 luni 2500 Lei. Abonamentul de sprijin este dublu.
— Se poate plăti și prin cecul nostru poștal Nr. 40646 —

Apare săptămânal sub îngrijirea unui comitet înregistrat la Tribunalul Cluj sub Nr. 85 din 1938
Autorizația de reapariție Nr. 3651 din 1946

FAPTE NU VORBE

„Ce folos, fraților, dacă zice cineva că are credință, iar fapte nu are?” (Iacov 2, 14).

Intre formele din afară ale creștinismului nostru și trăirea de fiecare clipă, este o mare prăpastie.

Oamenii din zilele de acum sunt: „iubitori de sine, iubitori de argint, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără cucernicie; lipsiți de dragoste, neînduplecați, clevetitori, neîntrânați, cruzi, neiubitori de bine, vânzători, porniți, îngâmfăți, iubitori de desfătări, mai mult decât iubitori de Dumnezeu” (II Timot. III, 2-4).

Mulți socot că pentru a fi creștin ajunge să fi primit taina Sf. Botez și să poți face proba acestui fapt, doar cu certificatul eliberat de preot.

Dar creștinul adevărat, este dator să-și aducă neconținut aminte și să aibă în fața ochilor minții pe cei dintâi creștini, care după ce au primit botezul „stăruiau în învățătura Apostolilor și în viața frățescă, în frângerea pâinilor și în rugăciuni... și în fiecare zi cu stăruință și într'un cuget curat erau în Biserică... lăudând pe Dumnezeu și fiind bine văzuți de tot poporul” (Fapte 2; 42, 46 și 47).

Câți dintre creștinii vremurilor noastre cunosc cum se cuvine această învățătură?

Cuprinși de nepăsare sau lipsiți de încredere în obârșia dumnezeiască a Sfințelor Scripturi, puțini creștini mai citesc astăzi cu osârdie și cu toată evlavie Cartea Sfântă.

Ci, iubite cititor, de vrei să încredințezi pe unii ca aceștia, că adevărurile Bibliei sunt descoperite de Dumnezeu, silește-te a te purta în așa chip, încât în toată ființa ta și în traiul tău de toate zilele, să se vadă intruparea învățăturilor dumnezeiești și puterea Evan-

gheliei, dovedind — cum scrie Sf. Ap. Pavel către Corinteni — „că sunteți epistola lui Hristos... scrisă nu cu cerneală ci cu duhul Dumnezeului celui viu, nu pe tabla de piatră, ci pe tablele de carne ale inimii” (II Cor. III, 3).

Mai mult încă. Primii creștini trăiau cu adevărat o viață frățescă, ca unii ce mărturiseau cu tărie, că sunt fii ai aceluiși Tată ceresc. „Iar toți cei ce credeau erau laolaltă și aveau toate deobște. Și-și vindeau moșiile și averile și le împărțeau tuturor, după cum avea nevoie fiecare” (Fapte II, 44-45).

Unde mai sunt astăzi, astfel de creștini. Viețuind departe de Dumnezeu, multora li s'a răcit credința și așa s'a împuținat și dragostea între frați, bine știind că ceace întreținea această caldă tovarășie și unire sufletească între creștinii celor dintâi timpuri, era pe deoparte, participarea zilnică la slujba „frângerii pâinii” (Sf. Liturghie), iar pe de alta, faptul că în fiecare zi se adunau la templu „cu stăruință și într'un cuget”.

Creștinii de acum au numai înfățișarea adevăratei credințe, dar prin purtarea lor tăgăduesc puterea ei (II Timot. 3, 5). Acest fel de creștini nu-și pot dovedi identitatea lor, decât cu certificatul de botez. Dar astfel de certificate pot fi folosite uneori chiar și de către cei ce n'au primit botezul. Intocmai cum unul amestecat în fraudele dela o Primărie, deși fără pregătirea necesară, s'a folosit totuși de diploma altuia spre a obține, prin înșelăciune, slujba pe care a avut-o la acea primărie.

Așa și în viața creștină. Nu numai cu acte care se pot pierde ori fura, ci mai ales cu purtarea noastră trebuie să dovedim creștinismul nostru.

Pr. Ec. Const. Moisiu

Din darurile Bisericii

de Păr. FL. MUREȘANU

Biserica este și rămâne până la sfârșit Vistieria Darurilor celor stătătoare, darurilor ce luminează căile vieții, mângâie întristările amăgirilor și lecuiesc rănilile pe care le primim strecurându-ne prin hățsurile încercărilor.

Darurile Duhului Stânt așezate în visteria Bisericii sunt nesecate și poate nu le-am dovedi nici numărul. Dar să pomenim măcar patru dintre ele, pe care Biserica ni le-a imbiat și ni le ține la îndemână cu neasemuită generozitate.

1. *Darul credinței mântuitoare*. Pomenim întâi darul credinței mântuitoare pe care Biserica ni-l propovăduiește în auz și faptă. Fără de o credință nu este cu putință omului a vieui. Cel ce zice că nu crede în nimic afirmă și el o „credință” — credință în nimic. Dar asemenea exemplare sunt puține. Muițimea norodului crede De multe ori și prea desori chiar, crede în orice. *Dar nu orice credință mântue*. Ci abia atunci când credințele tale din care ți-ai zidit palate în acest veac și idoli cărora te-ai închinat, se prăbușesc și se fac pulbere, abia atunci, cu ochiul vederii spălat de lacrimile încercărilor și al tuturor desamăgirilor, vezi în urma ta *piatra cea din capul unghiului pe care nu ai luat-o în sea nă la clădirea vieții tale: la credința mântuitoare și singura mântuitoare* — pe care nu ți o poate da nici filosofia veacului, nici artele, nici știința, nici cele mai avansate teorii politice sau economice ci numai Biserica — pentrucă, bine să luăm seama, nu este alt nume sub soare care să ne poată mântui decât un singur nume: *Isus și Biserica lui așezată tocmai pentru mântuirea noastră*.

2. *„Legea” — Religia*. Un alt dar al bisericii este „*Legea noastră românească*” — adică religia noastră creștinească.

Un învățat spunea că în curgerea istoriei, de-a început și până astăzi, și adăugăm, până la sfârșit, se vor putea înălți popoare mai sălbatice sau mai puțin sălbatice; mai puțin sau mai mult civilizate — dar până acum istoria nu cunoaște niciun popor fără religie.

Și aceea e adevărat că unele popoare au avut la început o religie, apoi și-au schimbat o cu alta.

Religia noastră dela început este religia Bisericii, religia propovăduită de Biserica lui Hristos. *Noi am intrat în istoria lumii ca po-*

(continuare în pag. 2)

Cum l-a aflat Sf. Ignațiu pe Dumnezeu

Un tânăr ostaș se afla rănit într'un spital.

Piciorul îi fusese fracturat într'o luptă.

Numele lui era Ignație de Lolola. Plictisit de moarte ceru unei surori călugărițe să-i dea ceva de citit. Călugărița îi aduse cărți religioase.

— Pe semne nu ți-e bine soră! Cărți de astea imi trebuie mie? Vrei să mă omori cu zile? Dă-mi cărți să mă distreze.

Călugărița îi ascultă cererea. Romane cavaleriești, istorii, povesti fantastice și comedii formară lectura celui rănit. Isprăvind cu cetitul acestor cărți, mai ceru altele. Dorința îi fu împlinită. La o nouă cerere, ne mai având la îndemână asemenea cărți, sora îi aduse viețile sfinților. Ignație le svârli cât colo. Dar neavând altceva de făcut, ca să-și îplinească vremea, apucă cu dispreț o carte spre a răsfoi.

Fără nici un interes la început, atenția îi fu atrasă treptat-treptat spre cele ce citea.

Faptele cu adevărat eroice ale sfinților îi câștigă inima. Tot mai interesantă devenea lectura. Sufletul lui se luminează. O chemare tainică îl îndemna să săvârșească și el asemenea fapte. Hotărârea nu i lipsi.

Vindecat își atarnă armele înaltea unei icoane a Maici Domnului și deveni alt om. Faptele lui nu au fost intru nimic mai prejos decât ale celorlalți sfinți ai bisericii. A luat pildă dela ei, cunoscându-le viața.

Florile cerului

Ce procent dintre toate scrierile oglindesc în paginile lor adevărurile Sf. Scripturi, date lumii de Duhul Sfânt? Câți își indulcesc inima cu mierea curată a slovelor sfinte supte din florile cerului ce rodese în țarina nemuririi.

Puține scrieri bune, puțini cetitori aleși!

Singura slovă care înfruntă veacurile e aceea a Sf. Scripturi. „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele vor rămâne*”. Biblia a fost și va rămâne pentru totdeauna steaua cerului ce va călăuzi pe cărările senine, pentru veșnicie, pașii omenirii.

Fii ai bisericii creștine, ocu-

(continuare în pag. 4)

Din rătăcirile sectare

Frații Domnului, după trup

E cunoscută stăruința „pocăiților”, de a înfățișa pe Maica Domnului, ca pe o femeie de rând, care zămisește și naște prunci, și care n'are nimic a-ese în inima decât fapta că între alți copii pe care ei n'au născut a dat lumii și pe acela — cel mai mare dintre frați, — care s'a numit pe sine, Fiul lui Dumnezeu. Ei susțin cu multă încăpățănare că Isus Hristos a avut două rânduri de frați, după trup și după spirit. Au nu o spune aceasta — zic ei, — Scriptura: „Au nu este acesta fiul meșterului de lemn? Au nu se cheama mama lui, Maria și frații lui Iosie și Simon și Iuda? și surorile lui au nu sunt toate la noi?” (Matei 13, 55-57).

E adevărat, Scriptura însă trebuie înțeleasă așa cum a înțeles-o acel ce a scris-o. Nu poți judeca înțelesul cuvintelor unui graiu, după un graiu srein, care are un alt spirit, o altă alcătuire, care s'a format în alte împrejurări de viață și în alte vremi, și a fost vorbit de un popor, cu gândirea și felul său de a trăi, cu totul deosebit. În Testamentul Nou, se face adeseori amintire, de frații și surorile Domnului, numai că atât Isus și Maica Domnului, cât și poporul în mijlocul cărora a trăit Domnul, cât și evangheliștii, cari au scris despre aceste lucruri, nu s'au gândit, n'au vorbit așa cum vorbim noi azi, românește, sau în o altă limbă din vremea noastră. Că ce înseamnă în limba românească frate o știm. Dar nu tot aceasta înseamnă în limba în care s'a vorbit pe vremea când Isus Hristos umbla pe pământ? Dacă cercetăm și alte locuri ale Scripturii, unde e vorba de „frate”, lucrul se lămurește dela sine. În Testamentul Vechiu, Lot, fiul fratelui la Avram (Facere 14, 12), e numit în alt loc (Facere 13, 8), „fratele” lui Avram, Iacob, fiul surorii lui Lavan, e numit deasemenea „fratele” lui Lavan (Facere 29, 15, după Vulgata). Mi-reasa din „Cântarea Cântărilor” încă se numește „sora” (4, 3). „Frați” se mai numesc și prietenii

și tovarșii (Ieșire 2, 11; Facere 14, 16; 24, 48; II Imp, 10, 13). Era deci obicei în vremea veche, ca la ebrei cu nume de „frate”, să fie numiți și cei de aproape înduși.

Dar în Legea Nouă? Frații Domnului sunt amintiți cu nume de Iacob, Iosif (Iosie), Iuda și Simon, dintre cari trei au fost Apo toli. Surorile Domnului, sunt deasemenea mai de multe ori pomenite în Cărțile Sfinte dar nu cu numele. Cu toate acestea trebuie să ținem seama de un lucru: *deși se face de multe ori pomenirea de „frații” Domnului, însă nici odată nici unul, nu e numit, afară de Isus, de fiu al Mariei; după cum nici despre unul, afară de Isus, nu se afirmă că i-a fost Maria, mamă.*

Cei patru „frați” ai Domnului, n'au fost fiii Mariei și ai lui Iosif dulgheru, ci fiii Mariei lui Cleopa, care a fost soția lui Cleopa, și care a trăit în aceeași vreme, ca și Maria, mama lui Isus. Iacob „fratele” Domnului, e numit fiul lui Alfeu (Gaateni, 1, 19; Matei 10, 3).

E iarăși vrednic de ținut seama, că, dacă Maica sfântă, ar fi avut, afară de Isus, și alți fii, — Isus, murind pe Cruce, n'ar fi lăsat o pe mama lui, în grija lui Ioan a lui Zevedei și al Saomei.

Cine poate să creadă, că dacă cei trei „frați” ai Domnului, Iacob, Iuda și Simon, cari au fost în același timp și Apostoli, dacă de fapt ar fi fost frații după trup, din aceeași mamă, ai lui Isus, cum de ei, într'un moment atât de hotărâtor, s'ar fi părăsît nu numai pe frațele lor, pe Isus, dar și pe mama lor, astfel că a fost nevoie ca un strein, să o ia după moartea Domnului, în grija sa?

Cercetând cu băgare de seamă și cu cumpănire Scripturile, vedem că nici vorbă, nu poate să fie, ca Maria să fi avut și alți fii, căci Domnul a fost nu numai „întâul născut”, ci și „unul născut” al Fecioarei Maria din Nazaret.

P. Emilian Lemeny

Din darurile Bisericii

(urmare din pag. 1)

por aparținând Bisericii creștine. În religia creștină, care nu ne-a fost niciodată religie mașteră, de aceea o numim lege românească, în ea au trăit și au murit părinții și strămoșii — în ea găim și noi toată mângăierea și toată povăța de folos. Cu ea vom ființa — sau fără de ea vom pieri. Religia creștină, devenită lege românească — e legea existenței noastre — și ea este un dar al Bisericii.

3. Libertatea — Mai departe vedem că toți oamenii vreau să fie liberi. Se vede că libertatea este un mare bine și este — eu sunt convins de aceasta — căci suntem gaia să luptăm și să murim pentru ea. Dar dintre supraviețuitori, câți putem spune cu inimă i păcată că sun e n cu adev rat liberi.

Libertatea și cătușe e nu sunt totdeauna semne ale robiei. Isus încă a avut căuși pe mâinile sale. A fost el rob cuiva? Și Pavel, o re nu a fost el rob atunci când mergea călare spre Damasc să a duca de acolo legați la Ierusalim pe creștini, și nu a fost el liber

atunci când purta pe ulițele Cesareei și Romei cătușa pentru Hristos? — Căci scris este: *Libertate numai acolo este unde e Duhul adevărului.* Iar duhul Adevărului, adică Duhul cel Sfânt al lui Dumnezeu, poate să se pogoare nu numai în temnița ei și chiar în iad și să deslege și gâturile celor ferecați. Iată de ce adevărata libertate nu o putem avea de cât acolo unde e Duhul Adevărului. Și libertatea este un dar al Bisericii și numai al Bisericii.

4. Pacea — dar tot al Bisericii. Al patrulea dar al Bisericii asupra cărui ne mai oprim astăzi e *te darul păcii.*

Cât a însetat și cât însetează sufletul nostru după acest dar — u ai ales acum după ce am trecut prin cel mai crâncen războiu pe care l a cunoscut lumea de când există ea.

Urărim cu bătaie de inimă sfaturile, conferințele de pace, Așteptăm cu răsuflarea opră comunicătele lor care întârzie.

Dar ni s'a lăsat nouă, odinioară

o vorbă testamentară care zice: *Pacea mea vi-o las vouă* — nu pacea care vi-o dă vouă lumea, omul, sfaturile omenești — ci pacea mea — așa gră șe Domnul.

Exi tă oare două feluri de pace? O pace care-i pace — și a ta care-i pacea umii? Da.

În divanurile de pace ale lumii de până aci s'au pus la cale viitoarele războaie. Așa a fost pacea lumii.

Pacea lui Isus — Pacea pe care ni-o dă Biserica — nu ni se mai ia dela ni. Fericiți sunt cei ce au în sufletele lor darul *păcii* celei a-

devărate; *Pacea cu Dumnezeu*, Ci cu Dumnezeu numai Biserica ne poate împăca. Între El și noi, războinicii lumii acesteia, nu există alt a basador.

Credința mână uitoare
Legea existenței noastre
Libertatea cea adevărată și

Pacea care-i pace — iată patru daruri din cele multe ale Bisericii dar destul spre a ne îndatora să ținem la Biserica cu prețul oricăror jefie.

FL. MUREȘANU
protopepul ortodox al Clujului

La umbra crucii lui Isus

De când pe lume sunt născut,
La umbra crucii-am fost crescut;
Pe pieptul meu, mama mi-a pus
Crucea Prea dulcelui Isus;

Iar mai târziu când pricepeam
Stam ore n'tre-gi și-o ascuțtam
Cum îmi vorbea cu glas duios
Numai de crucea lui Cristos.

Adesea'n cimitir mergeam
Sfios pe iarbă n'ngenunchiam
Și-mi îndreptam privire'n sus
Spre crucea Dulcelui Isus

Odat' un preot la altar,
Plin de-al evlaviei Sfânt har,
Vorbi atâta de frumos
De crucea Domnului Cristos.

Mi am zis atunci: cât voi trăi,
O Doamne, te voi preamări,
Ne-având nimica mai presus
De crucea Bunului Isus.

Dar vremei cumplite au venit
Și gândul mi l-au risipit
Și mă rapiră furios
De lângă crucea lui Cristos.

La șoapla lumii m'am plecat,
Din masa ei m'am ospătat;
Mă bucuram atunci că nu-s
La umbra crucii lui Isus

Din fericiiri ce iute trec
Și bunuri care se petrec,
Credeam să trag mai mult folos
Ca și din crucea lui Cristos.

Dar vai amar m'am înșelat
Când fericiire-am căutat,
Căci pace, fericiire, nu-s
Decât la crucea lui Isus.

Oricât în lume-am cercetat,
Nici când, nici unde n'am aflat
Un loc mai dulce, mai frumos
Ca lângă crucea lui Cristos.

Și-atunci plângând al meu păcat,
Din nou la drum am apucat,
Având în suflet dor nespus
Să caut crucea lui Isus.

Din nou la Tine am venit,
Pribeag ca fiul rătăcit
Și umilit mă prostern jos
La umbra crucii lui Cristos.

Doamne — avuția o-am prădat,
Primește mă ca pe-un argat
Căci nu cutez a privi'n sus
La crucea Dulcelui Isus.

Ajuă mi, Doamne, ca de acum
Să nu n'ai plec pe-al lumii drum
Pe drumul la g și păcătoș
De lângă crucea lui Cristos!

ION PUȘCAȘIU

Umbra lui Isus

Ieri, pela amiază,
A trecut spre-apus
Printre ului și brazii
Umbra lui Isus —
Ca un magic gând,
Binecuvântând.

Peste necuprins,
Intr'un tainic semn
Mâna și-a întins,
Poate pentru 'ndemn;
Unde-a fost să stea,
A n'florit o stea.

Și-a adus Isus:
Câmpului rod greu,
Pentru neamul meu.

In albastră seară
Curcubeu de-argint
Și de mărgărit
A întins pe țară,
Luminând în zări
Negre depărtări.

S'a pierdut apoi
Printre ierburii moi
Coiu, în apus:
Umbra lui Isus.

DIMITRIE DANGIU

Sufletul poate trăi și fără trup

Sf. Augustin descrie visul unui doctor din Caragana. Doctorul Genadie — acesta-i era numele — avea însoel, că sufletul ar putea trăi și după moartea trupului. În vis i-se arăta un tânăr sralucător, care-l întreba:

— Genadie, dormi ori ești treaz?
— Dorm, — răspunse doctorul.
— Mă vezi? — îl întreba iar tânărul,

— Te văd
— Cu ce mă vezi? Cu ochi trupești?

— Nu. Aceia sunt inchiși, Nu știu cu ce te vad.

Dar tânărul înrebă mai departe:
— Genadie, auzi ce îți spun?

— Da,
— Cu ce auzi? Cu urechile?

— Nu. Nu știu cu ce aud.
Și iarăși l-a întrebat tânărul:

— Genadie, vorbești acum cu mine?

— Vorbesc.
— Cu ce vorbești? Cu gura?

— Nu. Nu știu cu ce vorbesc.
— Vezi — îi tămuri apoi înge-

rul, — simțurile tale acum sunt în repaus și totuși vezi, auzi și vorbești. Și când va veni vremea, ca simțurile să se odihnească definitiv, adică când vei muri și atunci vei auzi, vei vedea, vei vorbi, și vei simți.

Cum se pot mântui sufletele ?

(Urmare din Pagina 3)

toți oamenii în obște și și către fiecare suflet în parte.

B. In gări, în tren, în autobuse, în tramvai, în piață și în alte locuri unde sunt adunați mai mulți oameni. Aici răspânditorul lămurește tuturor cuprinsul unei cărți, recomandând-o. O foarte reușită cale de răspândire a cărților în aceste locuri este aceasta :

C. Colportorul îi indeamnă pe toți ascultătorii să ia foaia sau cartea recomandată, chiar dacă nu au bani. În acest din urmă caz îi sfătuiește să dea costul mai târziu, la oricare Sfântă Biserică sau la săraci. Ceilalți care plătesc, văzând acest fel de răspândire, dau de obicei mai mult și în felul acesta se acoperă costul tuturor celor împărțite.

Căldura viului grai, în acest chip, împreună cu cea a cuvântului scris, pot îndrepta și pot aduce la Dumnezeu și la adevăr, în scurtă vreme, un neam întreg.

Iată, deci, iubite cititorule, câteva chipuri în care se pot împărți astăzi cărți cu învățături folositoare de suflet. Și cred că știi bine că milioane de suflete merg în iad, în fiecare clipă și că vom da seama, înaintea lui Dumnezeu, că n'am ajutat cu nimic la scăparea lor. Și să nu spui : „Au doară eu sunt păzitorul fratelui meu ?“ Căci aceasta a fost vorba lui Cain, după ce a ucis pe Abel (Facere, 4,9).

Incepe, deci, și frația ta, să ajuți cum vei putea, în fiecare zi, la răspândirea foilor și cărților cu învățături sfinte, creștinești și Dumnezeu îți va răsplăti osteneala făcută cu această faptă de milostenie sufletească.

Fiecare creștin, Preot sau Mirean, are o sfântă datorie, de a semăna Cuvântul lui Dumnezeu și al Sfintei Biserici, pentru aducerea tuturor la Dreapta Credință.

Porunca Sf. Biserici spune : „Pre noi înșine și unii pre alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm“. De urmarea acestei porunci a dragostei creștine, vom răspunde fiecare la Dreapta Judecată. La canonul pentru deslegarea păcatelor se poate lua și grija împărțirii de cărți folositoare, creștinești, pentru sufletele ce au nevoie de ele.

Noi înlesnim această urmare prin foaia aceeași și prin carticelele ce tipărim și vă punem la îndemână cu prețuri mici.

Căutăm să ne facem în chipul acesta, o mică parte din datoria ce o avem în fața lui Dumnezeu. Tipărirea acestora, în vremea de azi, când e așa de scumpă și hârtia și lucrările de tipografie, e o adevărată minune dela Dumnezeu, pentru care nu suntem vrednici să mulțumim.

Cărțile cu învățături sfinte vestesc pe oameni ca sunt pe calea grozavă care duce spre iad și îi cheamă în împărăția fericirii veșnice. Și cartea poate pătrunde mai lesne acolo unde cuvântul nu poate ajunge.

Apoi cuvântul e, adesea, uitat. Deci cartea creștină e o armă puternică pentru mântuirea sufletelor. Acest lucru a fost dovedit prin ne numărate experiențe (incercări) și mărturisiri.

Ajută-ne, frate drag, în această mare luptă împotriva diavolului și a iadului.

Punem aici, ca încheiere, și un cuvânt al Sfântului Apostol Iacob : „Cel ce va întoarce pe un păcătos dela rătăcirea căii lui, va mântui sufletul său din moarte și va acoperi o mulțime de păcate (Sf. Iacob 5; 19—20).“

Otrava iadului...

Florile cerului

(urmare din pag. 1)

pați-vă de Sf. Scriptură — după cum zice sf. Gr. Nasianul — și cu inima și cu gura. Luați exemple dela englezii creșcuți în religia creștină, care în fiecare zi fac lectură din Biblie. Luați pildă dela locuitorii Danemarcei, care duc Sf. Scriptură cu ei la munca câmpului și în clipele de repaus își pleacă ochii spre rândurile ei.

Citiți cu dragoste și luare aminte Cartea Mântuirii, sau repetați dorința Sf. Bonifaciu : „Dați-mi cartea în care am citit mai mult și mai adesea : crucea ; cu ea îmi încheiu viața“.

ANTON CRÎȘAN

Rugă

Vino, din cer, lumină lină,
asupra mea, încet, coboară...
lovit mi-e sufletul de patimi —
întinde-mi mâna Ta, Fecioară.

Vreau lumi ce nu le pot cuprinde
cu ochii trupului de zgură...
— un inger mic, trimite-mi,
Doamne,
să-mi pună viselor măsură.

Întinde-mi mâna Ta, Fecioară,
la mine 'n suflet astăzi vind,
aprinse-a patimii vâpa e
vei stinge-o Tu, lumină lână.

EMIL AL. MICLE

A V I Z

Anunțăm pe toți abonații sau cei cari ar dori de acum să se aboneze că în curând vom da adresele pentru a se tipări.

Deaceia acelora ce până acum le-am trimis gazeta cu adresă scrisă cu mâna sau la mașină, sau chiar acei ce au deja adresă tipărită și s'ar fi întâmplat să o fim scris greșit, îi rugăm să ne comunice cât de urgent pentru a îndrepta orice greșală.

Deasemenea îi rugăm și pe acei cari ne-au scris că se abonează pe 3 sau 6 luni, dacă abonamentul și-l vor prelungi, dacă nu să nu le nici tipărim adresa căci e foarte costisitor și nu merită pentru un timp scurt ci o vom mai scrie la mașină. Rugăm să ne comunice și acei cărora s'ar fi întâmplat ca Nr. 1 al gazetei de probă l-am trimis cu adresă tipărită, iar după ce și-a reînnoit abonamentul l-am scris-o cu mâna sau la mașină, pentru a-i căuta adresa ca să nu o mai tipărim.

Dacă în timp de trei săptămâni dela primirea acestui număr, dela acei cari nu am primit scrisoare, le vom considera adresa bună și că prin aceasta consimțesc la prelungirea abonamentului.

tui sufletul său din moarte și va acoperi o mulțime de păcate (Sf. Iacob 5; 19—20).

După Păr. T. Gherasimescu și O. V. Ungureanu.

Fel de fel

P. S. S. Nicolae Colan, episcopul Clujului a împlinit 10 ani dela așezarea în scaunul viădicesc din Cluj. Ii zicem : „La mulți ani“ Prea Sfințite Stăpâne! și multe alte aniversări.

Monșeniorul Gerai Patrick O'Hara va fi numit nunțu apostolic la București.

S'a fixat prețul găteților galvanizate la 20.085 bucata.

La fabrica „Romitol“ din Timișoara s'a întâmplat un furt de 150 milioane lei.

Baia „Grivița“ din București a suferit un incendiu și pagubele se ridică la 40.000.000 lei.

Prețul unui automobil în Franța este de 250.000 franci francezi.

Douăsprezece mii de kilometri străbătuți în ajutorul omenirii suferinde, au făcut mai mulți delegații ai Crucii Roșii Internaționale.

Fosta secretară a lui Hitler a evadat în timpul când era condusă la Nuremberg.

Despăgubirile ce trebuie să cerem Ungariei de pagubele provocate prin ocupație și prin războiu se ridică la 48.944.520.942 lei, scrie ziarul Adevărul.

Politia din Berlin a descoperit în diverse părți ale orașului, membrele mai multor femei tăiate în bucăți.

În jud. Covurlui se simte mare lipsă de ploie.

La Oradea s'a descoperit medicamente dosite în valoare de o sută milioane lei.

La 1 Septembrie va avea loc plebiscitul în Grecia asupra „inapoiării Regelui George“.

Di Enrico de Nicola a fost ales președinte al republicii italiene.

Bomba atomică omoră 20.000 persoane și rănește 43.000 pe o milă patrată.

Prețul grâului din noua recoltă se crede că se va stabili la 8—9 milioane lei vagonul.

Un soț bețiv din București își omoră nevasta ciopârțindu-o cu cuțitul.

406 miliarde pentru refacerea rețelei de C. F. R.

Toți bărbații dela 21—60 ani sunt obligați să facă două zile de muncă pe an la Stat.

Un bătrân din Georgia a împlinit vârsta de 151 ani.

Averea Elenei Lupescu va intra în stăpânirea Statului.

Organele poliției din Cluj au lărat 6 foști agenți din poliția horțisă din Cluj.

Tribunalul poporului din Cluj judecă în prezent pe autorii masacrelor din Sărmaș-Cluj, cari au marelărit în vara anului 1944 un număr de 125 români și evrei.

Cu ocazia executării generalului ungar Buszkay Rasenberger, condamnat la moarte ca criminal de războiu, au fost împușcați și 7 oameni din mulțimea ce se îngrămădea în curtea închisorii Marko din Budapesta.

În unele părți ale Țării au înce-

put secerișul care se prezintă foarte bine din punct de vedere al calității. Deasemenea și porumbul promite o recoltă bună.

Proiectele de lege electorală sunt în discuția Consiliului de mini. tri.

Țara noastră va fi reprezentată la conferința de pace după cum spun ziarile, de o delegație specială în frunte cu dl Tătărașcu.

Populația lumii crește în fiecare zi cu peste 100.000 oameni.

Toți militarii fosti prizonieri sunt considerați în disponibilitate.

Un ziar din Londra, anunță că recolta din Anglia va fi cea mai slabă din cauza că este amenințată de ploile cari au căzut neinterupt timp de 18 zile.

Stagiul militar pentru contingentul 1946 va fi de un an, — scrie ziarul „Semnalul“.

America de Nord a dat publicității un tratat care prevede desarmarea Japoniei pe un termen de 25 ani.

Ministerul de Agricultură și Domenii a hotărât ca lucrările de reformă agrară să fie terminate până la 1 August.

Se anunță, că recolta de mere va fi mare.

Redacționale

Răspundem la unele scrisori :

Sima Vasile Ciubanca. Am primit banii. Cartea de cântări e sub tipar. Ne bucurăm că răspândim gazeta.

Pr. Cernuc a Zalha. Cronică Sinodului din tractul Surduc dela 11 Iunie a apărut în Tribuna nouă. Noi încă nu puteam tipări în extensiune mai mare. Mulțumim de bunăvoință pentru colaborare.

I. Suci-Valea Largă. Mai târziu vom tipări și din poeziile trimise.

Petru Sescu (Păduraru) — Sărbători Roman. Felicitările în versuri de ziua numelui Păr. Antoi B. (13 Iunie) și Ioan Gh. (24 Iunie) deși sunt frumoase, fiind prea lung (22 strofe) nu s'au putut publica. Miclă Gavril-Dragu. Ne bucurăm de propagandă.

Gh. Spiru-Hârșova. Deocamdată nu avem pentru desfacere decât această gazetă.

Nistor Gal-Chișlar. Scrii bine. Se păstrează. Se vor publica mai târziu.

P. I. Iacob-Bilbor. Mulțumim de articol. E f. bun. N'a putut apărea la timp. Scrieți și alte subiecte, da scurt.

S. Sasu-Capleni. Scrii minuna. Rezervăm pentru ocazie potrivită.

I. Danciu-Trestia. Ne anunți vestim adunarea dela 20—21 Iunie. Noi așteptăm ca să ni se ceară această de către fr. preoți, cari totdeauna trebuie să fie de față la adunările religioase. Nu mai eretic se adună fără știrea și conducere preoților. Dela voi însă avem veste bună că sunteți fii credincioși Bisericii și credem că preoții vă poartă de grijă.